KÚPSZELETEK

1. Az ellipszis

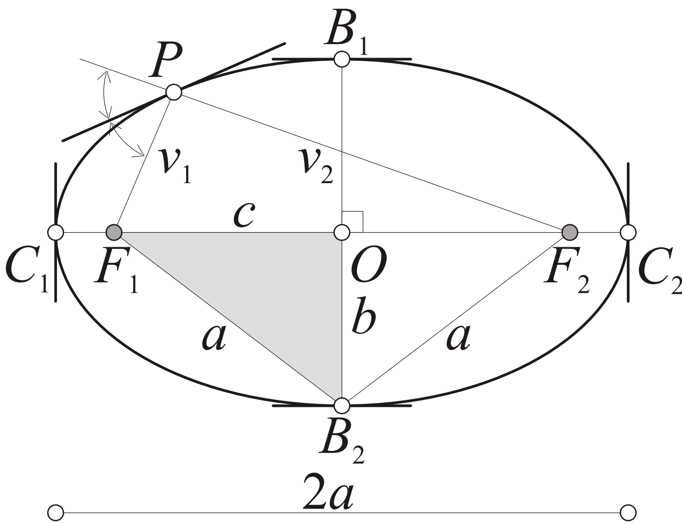

$$b^2 + c^2 = a^2$$

Adottak a síkon az F_1 és az F_2 pontok (***fókuszok***) valamint a $2a$ távolság úgy, hogy $2c = |F_1F_2| < 2a$ teljesüljön. ***Ellipszisnek*** nevezzük a sík azon P pontjainak halmazát, amelyekre fennáll a $|PF_1| + |PF_2| = 2a$ egyenlőség (a $v_1 = PF_1$ és $v_2 = PF_2$ szakaszok a P pont ***vezérsugarai***).

Szimmetriák: az F_1F_2 egyenesre (a ***nagytengely*** egyenesére) és az F_1F_2 szakasz felező merőlegesére (a ***kistengely*** egyenesére) vonatkozó ***tengelyes szimmetriák,*** és e két egyenes O metszéspontjára (a ***középpontra***) vonatkozó ***centrális szimmetria.***

A szimmetriatengelyekre illeszkedő pontok a C_1 és C_2 ***csúcspontok*** vagy ***nagytengely végpontok*** ($|OC_1| = |OC_2| = a$), továbbá a B_1 és B_2 ***kistengely végpontok*** ($|OB_1| = |OB_2| = b,\ \ |F_1B_i| = |F_2B_i| = a,\ \ i = 1, 2$). A tengelyvégpontokhoz tartozó érintő merőleges a tengely egyenesére.

Állítás: Az ellipszis egy P pontjához tartozó érintője felezi a ponthoz tartozó v_1 és v_2 vezérsugarak külső szögét.

Ellipszispontok és érintők szerkesztése

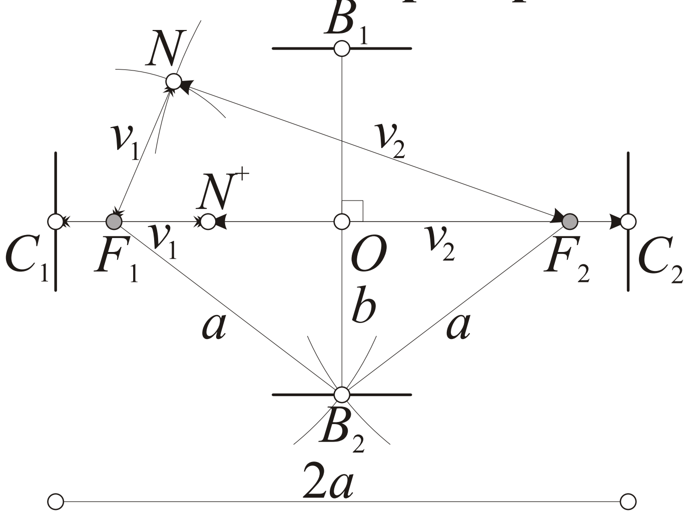

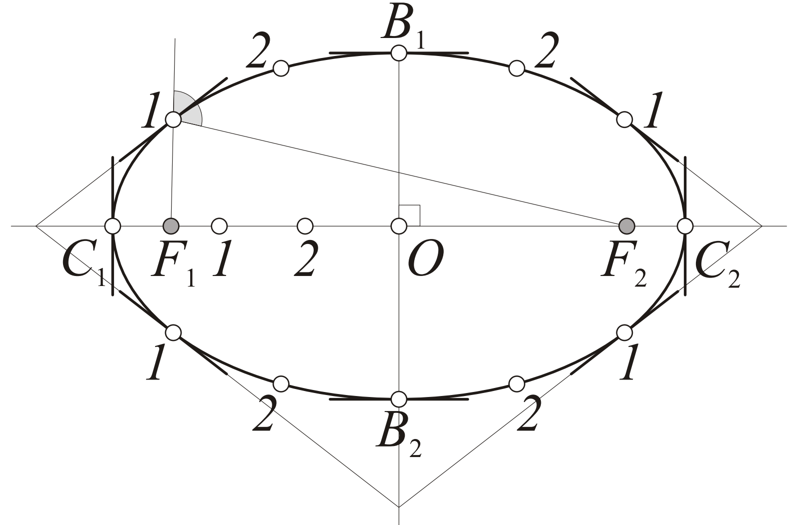

Legyenek adottak az ellipszis F_1 és F_2 fókuszai, valamint a $2a > |F_1F_2|$ távolság.

- Az F_1F_2 egyenesen O-tól a távolságra kijelöljük a C_1 és C_2 csúcspontokat.
- Az F_1F_2 szakasz felező merőlegesén a fókuszoktól a távolságra adódnak a kistengely B_1 és B_2 végpontjai.
- Ha a $2a$ hosszúságú C_1C_2 szakaszt egy F_1 és O közé eső N^+ ponttal két részre osztjuk, akkor a létrejövő, rendre v_1 és v_2 hosszúságú N^+C_1 és N^+C_2 szakaszok ($v_1 + v_2 = 2a$ miatt) egy, az ellipszisre illeszkedő (megfelelő) N pont vezérsugarai.
- N^+-hez hasonlóan további osztópontok is felvehetők F_1-től O felé haladva növekvő közökkel. Mindegyikhez megszerkeszthetjük a megfelelő ellipszispontokat, amelyek a szimmetriák miatt négyesével adódnak. A szimmetriákat az érintők szerkesztése során is kihasználhatjuk.

Az ellipszis egyenlete

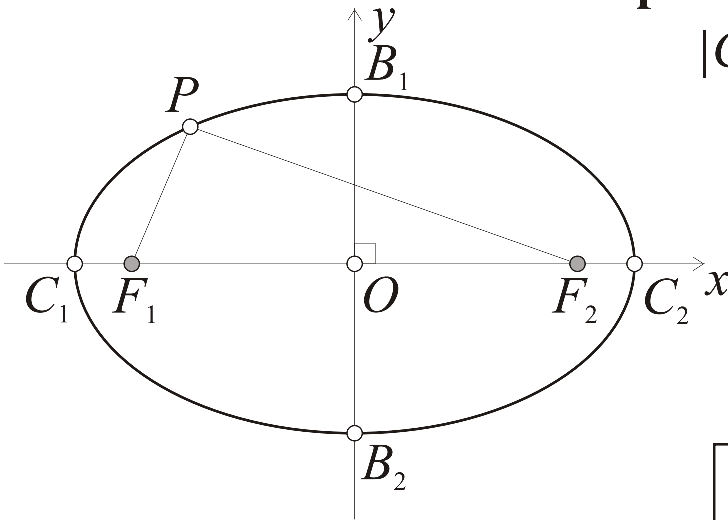

$$|C_1C_2| = 2a; \ |F_1F_2| = 2c; \ b^2 = a^2 - c^2$$

$$F_1(-c,\ 0); \quad F_2(c,\ 0); \quad P(x,\ y)$$

$$|F_1P| = \sqrt{(x+c)^2 + y^2}$$

$$|F_2P| = \sqrt{(x-c)^2 + y^2}$$

$$F_1P + F_2P = 2a$$

$$\boxed{\sqrt{(x+c)^2 + y^2} + \sqrt{(x-c)^2 + y^2} = 2a}$$

$$\sqrt{(x+c)^2 + y^2} = 2a - \sqrt{(x-c)^2 + y^2}$$

$$(x^2 + 2xc + c^2) + y^2 = 4a^2 - 4a\sqrt{(x-c)^2 + y^2} + (x^2 - 2xc + c^2) + y^2$$

$$a\sqrt{(x-c)^2 + y^2} = a^2 - xc$$

$$a^2(x^2 - 2xc + c^2) + a^2y^2 = a^4 - 2a^2xc + x^2c^2$$

$$(a^2 - c^2)x^2 + a^2y^2 = a^2(a^2 - c^2)$$

$$\boxed{\frac{x^2}{a^2} + \frac{y^2}{b^2} = 1, \text{ illetve } K(u,\ v) \text{ középponttal: } \frac{(x-u)^2}{a^2} + \frac{(y-v)^2}{b^2} = 1}$$

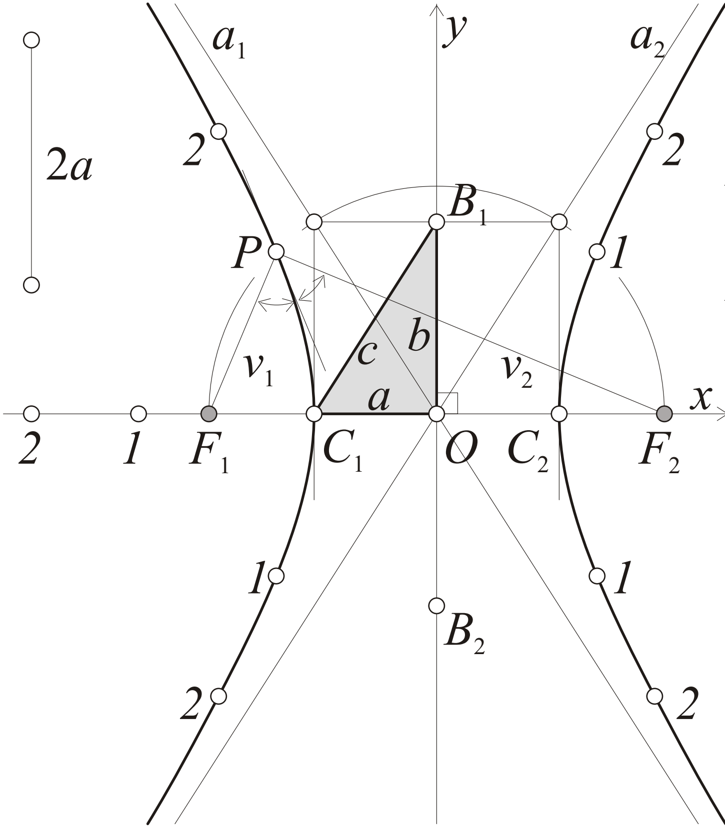

2. A hiperbola

$2a < |F_1F_2|$; $\{P : ||PF_1| - |PF_2|| = 2a\}$.
F_1, F_2: fókuszok, $|F_1F_2| = 2c$ fókusztáv.;
C_1, C_2: csúcsok, $|C_1C_2| = 2a$ valós tengely;
B_1, B_2: képzetes tengely, $|B_1B_2| = 2b$;
C_1C_2, B_1B_2 szimmetriatengelyek;
O szimmetriacentrum, középpont.
$v_1 = PF_1$ és $v_2 = PF_2$ szakaszok P vezérsugarai. P-ben az érintő belülről felezi v_1, és v_2 szögét. Az a_1, a_2 aszimptotáknak a csúcsérintőkkel alkotott metszéspontja illeszkedik az F_1F_2 szakasz Thalész-körére.

$$a^2 + b^2 = c^2$$

$(x^2 / a^2) - (y^2 / b^2) = 1$ a görbe,

$y = \pm\, bx/a$ az aszimptoták egyenlete.

Hiperbola pontok szerkesztéséhez a valós tengelyen a fókusztól kifelé haladva növekvő közökkel veszünk föl osztópontokat (*1, 2, …*). Az ezekhez tartozó görbepontok vezérsugarainak hossza az osztópont és a csúcspontok távolsága. Például $v_1 = 1C_1$ és $v_2 = 1C_2$; a görbe megfelelő pontjai négyesével adódnak.

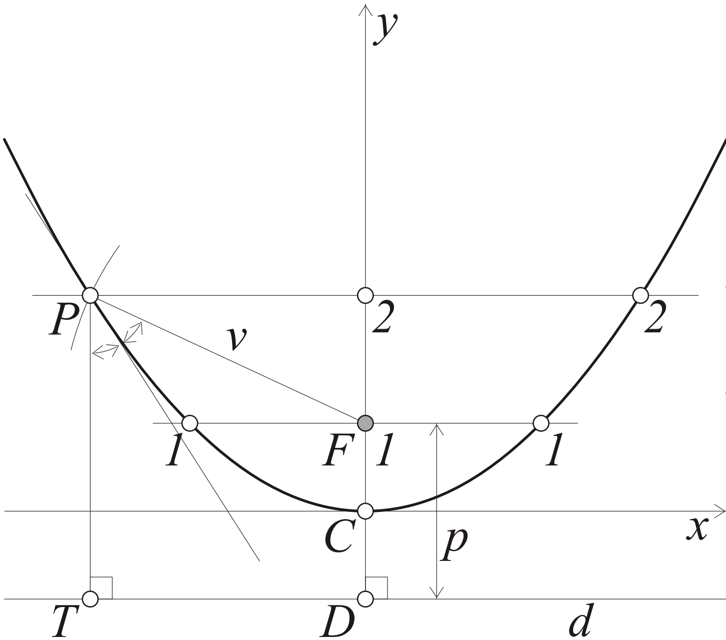

3. A parabola

$\{P : |PF| = |Pd|\}$. F a fókusz, d a direktrix, $|Fd| = |FD| = p$ a paraméter.
A C csúcspont felezi az FD szakaszt; FD egyenes a szimmetriatengely, a d-re merőleges egyenesek az átmérők.
P-ben az érintő felezi a $v = FP$ vezérsugár és a direktrixre bocsátott PT merőleges szögét.

$$y = x^2 / 2p$$

Parabola pontok szerkesztéséhez a tengelyen a csúcsponttól indulva a tengely irányában haladva növekvő közökkel veszünk föl osztópontokat (*1, 2,* …). Az ezekhez tartozó görbepontok vezérsugarainak hossza D és az osztópont távolsága lesz (pl. $v = D2$). F körül ezzel a sugárral körívezve metszhetjük ki az osztópontón áthaladó d-vel párhuzamos szelő egyeneséből a görbe megfelelő pontjait.